USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **P. Č.,** proti **žalované: Česká advokátní komora,** se sídlem Národní 16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 10. 2011, č. j. 2955/11, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 1. 2012, č. j. 30 A 2/2012 - 8,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 19. 3. 2012 doručena kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) ze dne 3. 3. 2012, proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Brně, jímž bylo rozhodnuto o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 10. 2011, č. j. 2955/11, tak, že se věc postupuje Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému.

[2] Protože tato kasační stížnost nesplňovala zákonné podmínky podle ustanovení § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a nesplňovala podmínky řízení stanovené ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. a podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 23. 3. 2012, č. j. 6 As 26/2012 - 5, k odstranění tam specifikovaných vad.

[3] Stěžovatel na výzvu reagoval podáním ze dne 30. 4. 2012, ve které žádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 7. 6. 2012, č. j. 6 As 26/2012 - 26, zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta. Dále jej tímto usnesením vyzval, aby Nejvyššímu správnímu soudu doložil splnění podmínky

stanovené ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. a aby uhradil soudní poplatek, to vše do 15 od doručení tohoto usnesení. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 9. 7. 2012. Lhůta ke splnění povinnosti marně uplynula dnem 24. 7. 2012.

[5] Podáním ze dne 13. 7. 2012 se stěžovatel domáhal prodloužení lhůty k doložení jeho zastoupení advokátem z důvodu složitosti a časové náročnosti komunikace s advokátem. Stěžovatel rovněž požadoval, aby mu bylo povoleno soudní poplatek za kasační stížnosti uhradit ve splátkách. Tento návrh odůvodnil tak, že hrozí zastavení přezkumu pro nezaplacení poplatku, ačkoli podle stěžovatele dochází k přezkumu na druhém stupni i bez splnění podmínek, a že mu jeho sociální poměry neodůvodňují soudní poplatek uhradit v tak krátké lhůtě.

[6] Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

[7] Vzhledem k tomu, že ke dni vydání tohoto rozhodnutí stěžovatel nesplnil podmínku povinného zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., jedná se o nedostatek podmínek řízení, který nebyl stěžovatelem přes opakované výzvy Nejvyššího správního soudu (usnesení ze dne 23. 3. 2012, č. j. 6 As 26/2012 - 5; usnesení ze dne 7. 6. 2012, č. j. 6 As 26/2012 – 26; tj. stěžovatel měl od doručení první výzvy dne 25. 4. 2012 téměř čtyři měsíce ke splnění této podmínky) odstraněn. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo nic jiného, než ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.) kasační stížnost odmítnout.

[8] K podání ze dne 13. 7. 2012 Nejvyšší správní soud nemohl přihlédnout, protože tato žádost neobsahovala relevantní odůvodnění stran prodloužení lhůty k doložení právního zastoupení vzhledem k tomu, že stěžovateli bylo již v dubnu tohoto roku doručeno usnesení obsahující výzvu k doložení, zda splňuje podmínku podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel měl k iniciování řízení před Českou advokátní komorou časový prostor od 9. 7. 2012, kdy mu bylo doručeno usnesení ze dne 7. 6. 2012, č. j. 6 As 26/2012 - 26, o zamítnutí jeho žádosti o ustanovení advokáta. Nejvyššímu správnímu soudu ke dni vyhlášení tohoto rozhodnutí nebylo stěžovatelem doloženo, že by požádal Českou advokátní komoru o určení advokáta, resp. že by bylo Českou advokátní komorou o takovéto žádosti kladně rozhodnuto a že stěžovatel určenému advokátovi udělil plnou moc pro řízení o předmětné kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že ode dne doručení žádosti stěžovatele o prodloužení lhůty k doložení právního zastoupení uběhl více než jeden kalendářní měsíc, a vzhledem k tomu, že stěžovatel měl pro podání žádosti o určení advokáta Českou advokátní komorou skoro dva měsíce, dospívá Nejvyšší správní soud k závěru, že postup stěžovatele dožadující se prodloužení lhůty k doložení právního zastoupení lze považovat nikoliv za vážně míněnou žádost, nýbrž pouze za jednu z mnoha stěžovatelem vyvolávaných procesních obstrukcí za účelem prodloužení sporu – shodně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2012, č. j. 2 As 86/2012 - 23.

[9] Nejvyšší správní soud se nezabýval ani žádostí o rozložení úhrady soudního poplatku na splátky, neboť jak již bylo uvedeno, kasační stížnost se odmítá z jiného důvodu a samostatné rozhodování o soudním poplatku by tak postrádalo smysl.

[10] Závěrem zdejší soud konstatuje, že v kontextu stereotypního procesního počínání stěžovatele v tomto, i v řadě mnoha dalších soudních řízení, která vede, lze mít důvodně za to, že tento jeho postup lze považovat nikoliv za vážně míněnou žádost, nýbrž pouze za jednu z mnoha stěžovatelem vyvolávaných procesních obstrukcí za účelem prodloužení sporu - shodně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2012, č. j. 2 As 86/2012 - 23.

[11] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (ustanovení § 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 22. srpna 2012

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu